

ת"פ 55640/07/18 - מדינת ישראל נגד אליהו שיטריט

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 55640-07-18 מדינת ישראל נ' שיטריט
בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו שיטריט

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה מור יעבץ

ב"כ הנאשם עו"ד איתי שוחט

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

כמצוות המחוקק אני מודיעה על זיכוי של הנאשם.

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

במועד הרלוונטי לכתב האישום, שימש ולרי וולפובסקי (להלן: "ולרי") כפקח אגף איכות הסביבה בעיריית רחובות. ביום 7.11.17, טייל הנאשם עם שני כלבים כאשר אחד מהם עשה את צרכיו ברחוב והנאשם לא אסף זאת. ולרי פנה לנאשם, וביקש ממנו להזדהות אך זה סירב. מיד, ובסמוך אסף הנאשם את צואת הכלב בשקית ונופף בה

בקרב פניו של ולרי תוך שהוא אומר לו "אתה יותר גרוע מחרא, אתה חרא, אתה רשע" וזרק את השקית הצידה. בהמשך, הגיע למקום עדי מחפוד (להלן: "עדי"), סגן מנהל פיקוח איכות הסביבה בעיריית רחובות וביקש מהנאשם להזדהות. הנאשם בתגובה אמר לעדי, "אתם חארות, אתם מזדיינים, אתם עירייה מושחתת, פיקוח מושחת, משטרה מושחתת", הרים שקית צואת כלב וקירב אותה לפניו של עדי עד שזו נגעה בו. הנאשם אמר לפקחים "אתם חארות יותר מהחרא שבשקית".

בהמשך, הגיעה למקום השוטרת יהודית רדא וביקשה מהנאשם להזדהות, הוא סירב תוך שהוא אומר לה, כי הוא גר בשמים. בהמשך, הגיע למקום פקח של הפיקוח הווטרינרי וזיהה את הנאשם באמצעות הצי'פ שעל הכלב ונרשם לחובתו דוח בסך 470 ₪. נוכח כל האמור נטען, כי הנאשם העליב עובדי ציבור בתנועות, במילים ובמעשים בעת שהם ממלאים את תפקידם.

המענה לכתב האישום

2. הנאשם טען, כי אסף את צואת הכלב. הפקח סבר בטעות שהנאשם לא עשה כן ורצה לרשום לחובתו דוח. הנאשם הראה לפקח את השקית אך לא קירב אותה לפניו של מי מהם. הנאשם הכחיש, כי העליב מי מהפקחים והוסיף, שהדברים לא עולים כדי עבירה.

דין והכרעה

העדויות בתיק

3.

אין מחלוקת, כי הנאשם סירב להזדהות לבקשת הפקח ולרי ולכן הגיעו הפקחים עדי ושלמה ללוש (להלן: "ללוש") מהשיטור העירוני ונוכח עמידת הנאשם בסירובו הגיעה למקום גם השוטרת יהודית רדא (להלן: "רדא").

הנאשם זוהה על ידי הפיקוח הווטרינרי, לאחר קריאת הצי'פ של כלבו.

4.

אין מחלוקת, כי הפקחים עדי וללוש צילמו כל אחד מהם שני סרטונים ואלה נמסרו לשוטרת גולדי ברוד, שערכה דוח צפייה, אך בפועל יש בתיק רק סרטון אחד תקין והיתר לא ניתנים לצפייה.

5. **גולדי ברוד** מסרה בעדותה בפניי, כי צפתה בכל הסרטונים וערכה דוח צפייה (ת/3).

היא קיבלה 2 סרטונים מהעד ללוש במסגרת עדותו ושני סרטונים מפקח נוסף (עדי). לכאורה ללוש העביר לה את הסרטונים ביום 27.12.18 ולא ברור מה עשתה איתם, ייתכן ששמרה אותם בטלפון הנייד שלה. במזכר מיום 28.2.18 היא ציינה שקיבלה ארבעה סרטונים משני העדים (נ/1).

בהתאם לדוח הצפייה מיום 28.2.18 (ת/3) העדה צפתה בארבעה קבצים שונים ואין כל אזכור בהם לכך שהנאשם הצמיד שקית צואה לפניו של מי מהפקחים, כפי שנטען בכתב האישום. בקובץ המסתיים בספרות 312 נרשם על ידי העדה "החשוד נראה צועד עם 2 כלבים עם רצועות. מחזיק בידו שקית, אומר "אתם חראות יותר מהחרא שבשקית". העדה אישרה, כי לא ציינה מה המרחק בין הנאשם לפקח. לו הייתה רואה במי מהסרטונים שהנאשם מצמיד שקית צואה לפניו של מי מהפקחים, הרי שהייתה רושמת זאת.

6. אין מחלוקת שרק הקובץ המסתיים בספרות 27, שאינו מתעד את האירוע עם ולרי ועדי, ניתן לצפייה, וכי יש תקלה לגבי יתר הקבצים.

7. ולרי וולפובקי, פקח איכות הסביבה בעיריית רחובות, מסר בעדותו בפניי על נסיבות רישום הדוח:

"באותו יום, בשכונת רחובות החדשה, יש המון אנשים שמתלוננים על צואת כלבים. באתי לשם מוקדם באותו יום ועשיתי שם מארב והסתכלתי על אנשים שהסתובבו עם כלבים לבדוק מי מרים ומי לא. הייתי בקשר עין עם האדון שיושב פה מצד ימין (מצביע על הנאשם), הוא שחרר את הכלב הגדול שהיה שם, שעשה את צרכיו" (עמ' 20 שורות 26-29).

לדבריו, הוא נתן לנאשם חמש דקות להרים את הצואה אך זה קרא לכלב והמשיך להתרחק מהמקום. בשלב זה בעדות הנאשם צעק על העד "שקרן" תוך שהוא דופק עם ידו על השולחן.

הוא ניגש לנאשם, הזדהה וביקש ממנו להרים את הצואה, אך זה סירב. הנאשם אף סירב להזדהות באומרו שהוא גר בשמיים. העד הבהיר לנאשם שאם לא יזדהה הוא יזמין את השיטור. הנאשם לקח שקית צואה ואמר לעד שהוא חרא ונופף לו מול הפנים, ממש קרוב לפניו וזרק אותה על הבטונה. העד מסר שהוא נעלב מאוד מהמעשה והתקשר לעדי שיזמין שיטור. הגיעו למקום עדי וללוש בזמן שהעד הולך אחר הנאשם. בהגיעם לכפר בילו הכלב הגדול שוב עשה את צרכיו, הנאשם אסף את הצואה, לקח את השקית ונופף לעדי לפנים כשהוא עומד במרחק גדול מהמרחק בו עמד מול העד. אין לעד הסבר מדוע ללוש אמר בהודעתו במשטרה שהשקית נגעה בפניו של עדי. הנאשם קילל אותם, אך לא זוכר שהנאשם אמר לעדי שהם חראות בעת שנופף בשקית. עדי וללוש עמדו יחד בעוד העד היה במרחק 5-6 מטרים מהם.

בהמשך הגיעו שוטר ופקח וגם בפני השוטרת הנאשם סירב להזדהות. לאחר מכן הגיע למקום פקח מהפיקוח הווטרינרי שבעזרת קורא ציפים זיהה את הנאשם, נרשם לו דוח והעד הלך עם עדי להגיש תלונה במשטרה.

לדברי העד, בעת האירוע היה בתפקידו כשנה. מדובר באירוע חריג, בו הנאשם שם לו צואה מול הפנים, שבעקבותיו הוא התקשה לישון מספר לילות.

לדוח שנרשם לחובת הנאשם (ת/5) צורפה תמונה של הכלב. לדברי העד, במחשב יש לו עוד תמונות, גם של הצואה לפני שהנאשם אסף ותמונות שצילם בזמן ביצוע העבירה, לרבות צילום השקית בעת שהנאשם התקרב אליו, אך אלה לא הוגשו.

העד הכחיש את טענת הנאשם, כי זה אסף את הצואה וטען שהוא סירב לעשות כן בטענה שמדובר בשטח פתוח.

בהערות ב- 5/ת נרשם על ידי העד שהנאשם "**קילל וגידף**", אך לא צוין שזה נופף בשקית. העד הסביר שלא ציין פרט זה מאחר שידע שבכוונתו להגיש תלונה במשטרה. אין בידי לקבל הסבר זה של העד. כל האמור בכתב האישום עניינו קללות, גידופים וקירוב השקית לפניהם של העד ושל עדי. משבחר העד לציין בהערות על גבי הדוח את העובדה שהנאשם קילל וגידף מצופה ממנו להוסיף שזה גם נופף עם השקית קרוב לפניהם של הפקחים.

העד עמד על כך שלא היה רושם דוח לנאשם אם זה היה מרים את הצואה והנאשם עשה כן רק לאחר שהעד פנה אליו וזה נופף בשקית מול פניו.

כאשר הוטח בעד, כי לשוטרת רדא שהגיעה למקום (ת/6) לא מסר שהנאשם נופף עם השקית מול פניו הוא טען שהמילים "**הפנה את שקית הצואה לעבר הפקחים**" זהות לעדותו שהנאשם נופף בשקית מול פניו. גם אמירה זו אין בידי לקבל. להפנות שקית צואה לעבר הפקחים, היא אמירה כללית ושונה מאוד מהאמירה, כי הנאשם הצמיד או נופף בשקית מול פניו של העד. העובדה שהדברים לא נרשמו לא בדוח שנרשם לחובת הנאשם, בעת ביצוע העבירה, לא נמסרו לשוטרת שנקראה למקום מיד לאחר ביצוע העבירה, לא לעדי שנקרא לסייע לו ולא נראו בדוח הצפייה של החוקרת ברוד, מלמדים שאין לקבל גרסת העד, כי הנאשם נופף עם השקית מול פניו.

8. מ- 7/ת דו"פ של ולרי מיום 7.11.17 עלה שהנאשם נמנע מאיסוף צואת הכלב אך לא נטען שהוא עזב את המקום, כפי שהעיד בפניו.

הנאשם סירב להזדהות, קילל וגידף ולכן הוא הזמין את עדי. בינתיים הנאשם אסף את הצואה ואמר לו שהוא חרא ושהוא יותר גרוע מהחרא של הכלבים שלו. הנאשם הלך מהמקום וולרי בעקבותיו. בהמשך הכלב עשה את צרכיו, הנאשם אסף בשקית "**ובא לעדי מחפוד עם השקית לפנים והתחיל לצעוק שכולנו בני זונות וזונות**".

בגרסה זו של ולרי, אין כל אזכור לקירוב השקית לפניו שלו ואין לשלול את גרסת הנאשם, כי הרים את השקית לעבר עדי כדי להראות שאסף את הצואה. זאת נוסף על הקשיים שפורטו לעיל ביחס לעדותו של ולרי.

9. **עדי מחפוד**, סגן מנהל פיקוח איכות הסביבה מסר שהגיע למקום לנוכח דיווח של ולרי אודות אדם שמסרב להזדהות ומקלל. הוא הגיע למקום וראה שולרי רודף אחרי הנאשם שקילל מושחתים, חראות, מזדיינים וכו'.

הנוהל הוא שאם יש בעיה קוראים לעד, ואז לפיקוח העירוני ואחר כך למשטרה. הנאשם סירב להזדהות, קילל והמשיך ללכת. העד הציג תעודה מזהה וביקש ממנו להזדהות אך הנאשם עמד על סירובו. לדבריו, הנאשם "**לקח את שקית החרא של הכלב דחף לי את זה לפרצוף ואמר זה מה שאתם שווים אתם מושחתים**" (עמ' 35 שורה 17). העד הוסיף, כי הנאשם "**לקח את שקית החרא ודחף לי לפנים ממש נגע בי**" (עמ' 35 שורה 22). בהמשך הוסיף העד "**אני אומר השקית נגעה בי. אמנם לא דחף לי בפנים אלא שם לי ממש פה שהשקית נגעה לי באף (מדגים)**" (עמ' 36 שורות 22-23). העד חזר והדגים, כי השקית הוצמדה לפניו (עמ' 40 שורה 23).

כאשר העד הגיע למקום הנאשם החזיק בשקית צואה. בעת שהנאשם הצמיד לו את השקית לפניו נכח ולרי במקום, ולא זכור לו אם גם ללוש היה שם.

לדברי העד, הוא הרגיש איום ונורא בעקבות מעשיו של הנאשם. הוא צילם חלק מהסרטונים וחלק צולמו על ידי ללוש ואלה הועברו למשטרה. לדבריו, ניתן לראות בצילומים שהנאשם הולך, מסרב להזדהות ומדי פעם מגדף. הם הלכו אחרי הנאשם קרוב לקילומטר כדי לקבל ממנו את פרטיו.

העד מסר, כי במסגרת תפקיד הפיקוח לא מבוצע מארב. פקחים מסתובבים ברחובות באופן גלוי כדי לחפש מפגעים, אך שלל אפשרות לבצע מארב לתושב (עמ' 36 שורות 17-18). כאשר נשאל על ידי ב"כ הנאשם ביחס למארב שביצע ולרי התחמק ממתן התייחסות באומרו שאינו יודע מה עשה ולרי, מבלי להבהיר כיצד הדבר מתיישב עם הנוהל עליו דיבר ולפיו הפקחים מבצעים אכיפה גלויה ולא בדרך של מארב.

ולרי לא סיפר לו שהנאשם הניף שקית גם לעבר פניו. על גרסת ולרי לפיה השקית לא נגעה בפניו של העד השיב שולרי כנראה לא ראה את הדברים, כי עמד במרחק של 5-10 מטרים ממנו.

אין בידי לקבל הסברי העד, כי החוקרת ברוד לא ראתה בסרטונים מגע של השקית עם פניו בגלל שמדובר באירוע מתגלגל. אין באמירה זו להסביר את הפער, בין אירוע שלטענת העד תועד בצילום לבין כך שהחוקרת שצפתה באותו תיעוד לא אישרה זאת בדוח הצפייה או בעדותה בפניי.

הוטח בעד, כי בשיחה שלו למוקד 100 הוא לא ציין שהנאשם הצמיד לו שקית צואה לפניו, והעד השיב שהניח שזה לא פרט שחשוב למוסרו באותו שלב. רק לאחר מכן כשנדרש לפרט את השתלשלות האירוע הוא מסר על כך. הוטח בו, כי גם לשוטרת רדא שהגיעה למקום לא מסר על כך והשיב שלשם כך ניגש לתחנה להגיש תלונה. כפי שצינתי לעיל ביחס לעדותו של ולרי, אין בידי לקבל הסברים אלה. מעדותו של העד עולה תמונה של תקיפה, במסגרת הוצמדה שקית צואה לפניו, אין בידי לקבל הסבריו שהדבר לא מצא ביטוי לא בשיחה למוקד 100 ולא בשיחה עם השוטרת רדא שהגיעה למקום. לכך יש להוסיף את הפער בין עדותו של העד לעדותו של ולרי, שעמד על כך שהשקית לא הוצמדה לפניו של העד ואף הייתה פחות קרובה מהאופן שבו הנאשם קירב את השקית לפניו של ולרי.

העד הסביר, כי הוא הוא סופג עלבונות, קללות וגידופים במסגרת עבודתו ואינו נוהג להגיש תלונה על כל אירוע אלא רק בגין אירועים קשים.

10. עדי מסר שהוא תיעד את הדברים באמצעות הטלפון הנייד שלו. לא ברור מדוע לא הייתה פניה לעד זה וגם ללוש למסור את הצילומים בשנית, בהינתן התקלה שהתגלתה בסרטונים שנמסרו למשטרה. הימנעות המאשימה מאיסוף הסרטונים מהעדים רובצת לפתחה ויש בה לחזק את גרסת הנאשם. כך גם את העדרם של התמונות שצילם ולרי באירוע יש לזקוף לחובת המאשימה.

11. **שלמה ללוש** מסר בעדותו בפניי, כי בעת האירוע שימש כפקח איכות הסביבה והגיע למקום לבקשת ולרי לסיוע בשל סירוב הנאשם להזדהות. הנאשם עמד על סירובו להזדהות **"דיבר לא יפה לפקחים הרים שקית צואה והצמיד לעדי כמעט עד הסוף"** (עמ' 42 שורות 22-23).

לאחר רענון זכרון העד הוסיף שהשקית **"לא נגע בפנים, זה היה קרוב לפנים שלו, ליד הפנים, לא נגע בו עם השקית... עוד שנייה זה נוגע בפנים שלו"** (עמ' 43 שורות 19-20). לדבריו, **"זה היה צמוד אליו עוד שנייה נגע לו בפנים. זה היה עוד שנייה נגיעה בפנים. אם עדי לא היה מזיז את הפנים שלו זה היה בתוך הפנים שלו"** (עמ' 43 שורה 22-23 וכן שורות 24-25).

בנסיבות אלה, ב"כ הצדדים הסכימו, כי במשטרה מסר העד **"זה נגע בעדי? צמוד לפנים שלו, זה ממש נגע בו"** (עמ' 44 שורה 15-16).

בחקירתו הנגדית אישר העד שלו היה מגע בין השקית לפניו של עדי הוא היה אומר שהנאשם "שם לו על הפנים" את השקית ולא היה משתמש במילים "צמוד לפנים שלו", וכי התכוון שהנאשם נצמד ממש קרוב אך לא נגע לעדי בפנים עם השקית (עמ' 44 שורות 1-4). בעדותו במשטרה חזר שוב ושוב שהשקית הוצמדה לפניו של עדי אך לא נגיעה בהם. העד לא שולל שחסרה המילה "לא" במשפט "זה ממש נגע בו" שנרשם מפיו במשטרה, כך שהתכוון לשלול נגיעה בפנים ולא כפי שנרשם. מדובר בעד שאין לו עניין לסייע לנאשם, אך יש בעדותו לסתור את עדותו של עדי, כי השקית נגיעה בפניו. עדות זו מתיישבת עם עדותו של ולרי, כי לא היה מגע בין השקית לפניו של עדי.

העד מסר שצילם את הסרטונים בטלפון הנייד שלו, אך אלה נמחקו. הוא ידע שהוא מגיע לאירוע שהנאשם לא מוכן להזדהות ולכן צילם את האירוע.

12. הנאשם, בן 63, מסר שמעט אחרי אירוע בתיק אחר הוא החל לקבל טיפול באשפוז יום למשך 8 חודשים, כך שמצבו מאז אינו טוב.

ביתו נמצא 200 מטרים מהמקום בו טייל עם הכלב. הוא יצא בחופזה מהבית, ללא הטלפון הנייד ומשקפיו, כי הכלב נדנד לו. הוא הבחין בולרי בין השיחים שפוף, מדלג משיח לשיח ומחזיק משהו ביד. הוא נזכר במקרה של מישהו שסובל מאפליפסיה שהתנהג כך ולכן ניגש אליו כדי לעזור לו. עוד לפני שפתח בשיחה עם ולרי, האחרון אמר לו שהוא מקבל דוח, כי לא אסף את צואת הכלב. הנאשם אסף את הצואה אך ולרי טען שהוא לא הרים את הצואה מיד ולכן החל ביניהם ויכוח. הוא פוטר שנתיים לפני המקרה, לא נעזר במדינה וחי מחסכונותיו ולכן כעס מאוד על כך שהוא צריך להוציא 500 ₪, שהם האוכל של ילדיו המתבגרים. הוא עמד על כך שהרים את הצואה מיד ולכן כעס על החלטת ולרי לרשום את הדוח. הוא ניסה לדבר ללב ולהיגיון של ולרי ואז פלט משהו כמו **"אתה ממש חרא"** כשכוונתו הייתה שההתנהלות שלו לא בסדר, כמו בביטוי "אתה עושה עבודה חרא". הפקח התעקש שהנאשם יציג תעודת זהות. הוא הרים את השקית כדי להראות לולרי שהוא כן הרים את הצואה והדגים הרמת יד והושטתה קדימה במרחק של חצי מטר מולרי.

הנאשם הודה בוויכוח עם ולרי, ובכך שאמר לו שהוא חרא מאחר שהוא גוזל ממנו 500 ₪. ולרי השיב שהחרא אצל הנאשם וזה ענה לו שהוא מעדיף את החרא של הכלב. הוא המשיך ללכת וולרי בעקבותיו. הוא הניח את השקית ליד עמוד תאורה כדי שיוכל לחזור ולצלם אותה לאחר מכן. בהמשך הגיעו עוד פקחים.

לטענתו, ולרי ביקש ממנו להציג תעודת זהות ולא את מספר תעודת הזהות. הודה שכאשר נשאל לכתובת מגוריו הוא ענה לו בשמיים.

הוא שאל את עדי מה המשמעות של "מיד" לגבי איסוף צואת כלב וזה ענה לו מיד בסיום הטלת הצואה על ידי הכלב. בעודם משוחחים, פקח אחר הפנה את תשומת ליבו שגם הכלב השני עשה את צרכיו והנאשם מיד ניגש והרים את הצואה כדי שלא יגידו שוב שלא עשה זאת מיד. הוא הראה שוב שאסף את הצואה והדגים שהרים והציג את השקית כשהוא עומד במרחק של מטר וחצי בערך מעדי. איש לא טען בפניו שהוא שם את השקית בפניו של עדי.

הנאשם הודה שדיבר על שחיתות באופן כללי, בגלל שהזעיקו עוד כוחות ולנוכח העקשנות שלהם שהיה ברור לו שבסוף יגררו אותו לבית משפט.

הוא אמר את המילים "זו שחיתות לשמה", "משטר רע" "רשעות לשמה", אך לא קילל אף אחד באופן אישי. הנאשם הכחיש שאמר "אתם מזדיינים". המילה "חרא" זה ביטוי ולא אמורים להיעלב מכך.

אישר שאמר לשוטרת רדא שאין לו תעודה מזהה, וכי הוא גר בשמיים, לנוכח תחושתו שעושים לו עוול. יכול להיות שהזהיו היה באמצעות הפיקוח הווטרינרי, אך זכור לו שבשלב מסוים הוא נתן לשוטרת כתובת או מספר תעודת זהות.

לדברי הנאשם, קנס בסך 500 ₪ באותם ימים זה היה כמו להפיל עליו בניין. הוא הודה שהיה נסער באירוע גם בגלל הקנס וגם בגלל העניין העקרוני. הוא לא אסף מיד את הצואה, כי הוא התקרב לולרי כדי לראות למה הוא מתחבא בשיחים. מיד כשזה השב את תשומת ליבו שהכלב עשה את צרכיו הוא הרים זאת.

לדבריו, בעת שהוא נסער הוא מתקשה לזכור ולכן לא מסר את מספר תעודת הזהות שלו. מאחר שהיה נסער התנהלותו הייתה חריגה יותר, אולי לא היה מרים את היד גבוה כפי שעשה. הוא חושב שזה קשור למצבו הנפשי ומבין בדיעבד שבהינתן הסיטואציה המורכבת גם הוא לא התנהל כנדרש.

13.

הנאשם

מסר בחקירתו במשטרה (ת/1), כי **הרים את הצואה בתוך "גג 20 שניות או חצי דקה"** (שורה 9). גרסת הנאשם בפני דומה לגרסה שנמסרה במשטרה, כך שזו הייתה עקבית, גם בחלקים בהם היא פועלת לרעתו.

הנאשם בחקירתו במשטרה סיפר, כי ולרי הסתתר והדבר היה חשוד בעיניו והוא ניגש לראות במה הדברים אמורים. ולרי אישר, כי אכן ביצע מארב ולא דובר באכיפה גלויה.

בהינתן עדות ולרי, כי ארב לתושבים ועדותו של הנאשם, כי חשש לשלומם של ולרי, שהתחבא בין השיחים, וניגש אליו לשאול לשלומם, לא ניתן לשלול את גרסת הנאשם, כי לא הבחין בכך שהכלב עשה את צרכיו, אך לאחר שולרי השב את תשומת ליבו, הוא אסף את הצואה, כעולה מהראיות.

14.

בדו"פ של

השוטרת רדא (ת/6) נרשמו הדברים מפי "הפקחים" ללא ציון מי מהם מסר את הדברים. הפקחים מסרו לשוטרת, כי **הנאשם אסף את הצואה בשקית "והפנה אותם לעבר הפקחים והחל לעשות סיבובים לפקחים"**, כך שאיש מהם לא טען שמדובר במגע או בסמוך לפניו של מי מהם.

15.

הפקח ולרי

מסר, כי צילם תמונות נוספות שלכאורה יש בהן לחזק את גרסתו לגבי אי איסוף צואת הכלב על ידי הנאשם, אך אלה כלל לא מצויים בתיק החקירה ולא הוגשו. מדובר במחדל חקירה והעד ראיית אלה יש בו לפגום בעדות העד באופן שאין לשלול את גרסת הנאשם, כי לאחר שולרי השב את תשומת ליבו לכך שהכלב עשה את צרכיו, הוא אסף את הצואה.

16.

נוכח כל

האמור לעיל, הוכח בראיות מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם הרים שקית המכילה צואת כלב לכיוונו של הפקחים ולרי ועדי אך ממרחק. לא הוכח, כי הנאשם קירב את השקית לפניו של מי מהפקחים או שהשקית נגעה בפניו של מי מהם. אני מקבלת את גרסת הנאשם, כי עשה כן כדי להראות לולרי ועדי, כי אסף את הצואה ולא בנסיבות שנטענו על ידם.

הוכח מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם אמר לולרי שהוא חרא ושהוא יותר גרוע מחרא. כן הוכח, כי הנאשם אמר לפקחים "אתם חראות... אתם עיריה מושחתת, פיקוח מושחת" ו"אתם חראות יותר מהחרא שבשקית".

17.

עתה נותר

לבחון האם הרמת שקית הצואה לכיוון הפקחים ממרחק ואמירותיו של הנאשם לפקחים מגבשים עבירה של העלבת עובד ציבור.

האם המעשים עולים כדי העלבת עובד ציבור

18.

סעיף 288

לחוק שכותרתו "העלבת עובד ציבור" קובע, כי "המעליב בתנועות, במלים או במעשים, עובד הציבור...כשהם ממלאים תפקידים או בנוגע למילוי תפקידים, דינו - מאסר ששה חדשים".

19. כאמור קבעתי, כי הנאשם הרים שקית צואה לכיוון ולרי ועדי, אך קיבלתי את הסבריו, כי עשה כן כדי להציג בפניהם שכן אסף את צואת הכלבים, אך הוא לא קירב את השקית לפניו של מי מהם ובוודאי שהשקית לא נגעה בפניו של איש מהם.

20. בנסיבות אלה, נותר לבחון האם יש בעצם הרמת השקית לצד אמירותיו לגבש את יסודות העבירה של העלבת עובד ציבור.

21. ב"כ המאשימה הפנתה לעדויות הפקחים ולתחושת העלבון הצורב והביזוי שחשו לנוכח דבריו ומעשיו של הנאשם. בנסיבות אלה ובהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, ביקשה לקבוע כי הדברים עולים כדי עבירה של העלבת עובד ציבור.

22. ב"כ הנאשם טען, כי התבטאויות הנאשם אין בהן פוטנציאל להעלבה, וכי מדובר באמירות שעקרון חופש הביטוי מקנה הגנה מפני הפלילות בהן.

23. עיקר עניינה של עבירת העלבת עובד טמון בדימוי העצמי של השירות הציבורי. פועל יוצא מכך, משרת ציבור בעל דימוי נמוך יתפקד באופן ירוד שכן, בין השאר, כושרו הביצועי נפגע ושיתוף הפעולה עם האזרח נפגע אף הוא. הפגיעה היא כה אינהרנטית מאחר והיא מובילה גם לפגיעה אפשרית בכוח האדם האיכותי שיחפץ להצטרף אל השירות הציבורי.

24. המאשימה טוענת לפגיעה בדמותו של הפקח לנוכח הדברים שנאמרו בעוד ההגנה טוענת שהדברים חוסים תחת חופש הביטוי.

25. בדנ"פ 7383/08 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל** (11.7.11) (סעיף 26) (להלן: "**הלכת אונגרפלד**") נקבע כך:

"כדי שהעלבה תיכנס בגדרו של האיסור הפלילי, עליה לפגוע בליבה העמוקה של כבוד האדם במילוי תפקידו. בהעלבה כזו עשוי להתקיים המבחן המחמיר של וודאות קרובה לפגיעה ממשית בתפקודו של עובד הציבור והשירות הציבורי. כך, למשל, העלבת עובד ציבור שיש בה פגיעה בנקיון כפיו, בטוהר מידותיו, או האשמתו בשחיתות עשויים להוות 'העלבה' במובן האיסור. הטחת גידופים או קללות, הגם שיש בהם אלימות מילולית, אך אין בתוכנם ובצורת השמעתם פגיעה בליבה העמוקה של כבוד האדם, לא יהוו 'העלבה' אסורה, גם אם תוכנם ואופן השמעתם עלולים להיות קשים ופוגעניים".

עוד נקבע בהלכת אונגרפלד כך:

"העלבה' במשמעות הנורמטיבית של האיסור תיוחד, אפוא, למקרים חריגים וקיצוניים בהם קיימת ודאות קרובה כי הפגיעה הצפויה ממנה עלולה לא רק לפגוע בעובד הציבור כפרט, אלא גם לפגוע פגיעה ממשית וקשה באופן מילוי תפקידו הציבורי, ובכך לפגוע במערכת השירות הציבורי ובאימון הציבור בה... ההיזקקות למבחן ההסתברותי ברמה של 'ודאות קרובה' מצר, אפוא, את תחום התפרשותה של העבירה, ומותיר את החלטה למקרים קיצוניים שבהם האמירה העולבת יוצרת ודאות קרובה לפגיעה ממשית באופן מילוי תפקידו הציבורי של עובד הציבור, ואגב כך, לפגיעה במערכת

השירות הציבורי ולאמון הציבור בה" (שם סעיפים 32-33).

26. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, מקובלת עלי עמדת ההגנה, כי אמירותיו של הנאשם אינן עולות כדי עבירת העלבת עובד ציבור, עם כל הסלידה מאמירות אלה.

אמירותיו של הנאשם ראויות לגינוי, אך אין לומר שהדבר יוביל לפגיעה קשה במילוי תפקידו של הפקח. הביטויים שנאמרו אינם פוגעים בכבודו של עובד הציבור ומשכך, לא עלה בידי המאשימה להוכיח, כי עצם האמירות מונעות את הגשמת ייעודו של עובד הציבור. הפקח מילא את תפקידו ונרשם דוח לחובת הנאשם, כך שלא היה באמירותיו של הנאשם למנוע מהפקח למלא את תפקידו.

בבסיס אמירותיו של הנאשם עומד התסכול והקושי שלו לשאת בתשלום בסך 500 ₪ בגין הדוח בתקופה בה היה נתון בקשיים כלכליים. הרקע לרישום הדוח היה מארב מצד הפקח ולא אכיפה גלויה, והכלב עשה את צרכיו כאשר הנאשם ניגש לבדוק לשלומם של הפקח שהתחבא בשיחים במקום. בנסיבות אלה, יש לקבל את גרסת הנאשם, כי הדברים נאמרו על רקע תחושתו, כי נגרם לו עוול בעצם רישום הדוח. חלק מהדברים נאמרו על רקע הגעת כוחות נוספים למקום ותחושתו שבכך יגררו אותו להליך משפטי שלא לצורך, ולטעמו יש בכך התנהלות לא תקינה ובזבז משאבים שלא לצורך שבעיניו מהווים רשעות, שחיתות וכו'.

אף שהאמירות כלפי הפקחים מעוררות אי נוחות אלה חוסות תחת חופש הביטוי. עדי העיד, כי מלאכת הפיקוח נעשית באופן גלוי ושלל האפשרות שזו תבוצע בדרך של מארב. ולרי ביצע את האכיפה, תוך שהוא מסתתר בין שיחים כדברי הנאשם, ולא באופן גלוי. איני שוללת גרסת הנאשם, כי ניגש לבדוק לשלומם של ולרי שמא הוא זקוק לעזרה ובשלב זה הכלב עשה את צרכיו. בנסיבות אלה, האמירות שהשמיע הנאשם, אף שאינן ראויות להיאמר, הן אינן חורגות מחופש הביטוי של מי שמבקש למחות על אופן ביצוע עבודת האכיפה על ידי הפקח, באופן שלשיטתו היה בו לקפח אותו. אין חולק, כי אכיפה בדרך של מארב היא פסולה לפי עדותו של עדי סגן מנהל פיקוח איכות הסביבה.

הרמת השקית לכיוון הפקחים כדי להראות שאכן אסף את הצואה אינן מהוות אקט מעליב אף בהצטרף המלל שנאמר על ידי הנאשם, באופן שאלה חורגים מגבולות חופש הביטוי.

27. נוכח כל האמור לעיל, אני קובעת, כי האמירות שהוכחו אינן עולות כדי העלבת עובד ציבור וחוסות תחת הגנת חופש הביטוי ולכן אין להרשיע את הנאשם בעבירה של העלבת עובד ציבור.

28.

בסרטון

ניתן לראות, כי הנאשם מסרב להזדהות, ממשיך בהליכה והשוטרת רדא אחריו תוך שהיא מבקשת ממנו לא לעזוב ואז הוא עוצר. כתב האישום לא ייחס לנאשם עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הוא לא הוזהר בדבר האפשרות להרשיעו בעבירה אחרת מלבד זו המיוחסת לו, העלבת עובד ציבור, ולכן לא מצאתי להרשיעו

בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

סוף דבר

29. נוכח כל האמור לעיל, לא הוכח, כי הנאשם קירב את שקית הצואה לפניו של מי מהפקחים או פגע עמה בפניו של מי מהם.

הוכח, כי הנאשם הרים את שקית האשפה לכיוונם של הפקחים כדי להראות שאסף את צרכיו של הכלב. הוכח שהנאשם השמיע את עיקרי הדברים המיוחסים לו בכתב האישום, אך אלה לא עולים כדי העלבת עובד ציבור, אף לא בצירוף הרמת השקית לכיוון הפקחים, ולכן אני מורה על זיכוי של הנאשם מעבירה של העלבת עובד ציבור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ג אדר א' תשפ"ב, 14 פברואר 2022, במעמד הצדדים